Nr 44

Regeringens proposition om stödåtgärder på fiskets område, m. m.;

beslutad den 27 februari 1975.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar
OLOF PALME

SVANTE LUNDKVIST

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att ökade medel tillförs fiskets prisreglering. Det sammanlagda beloppet, som budgetåret 1975/76 föreslås stå till förfogande för prisreglering m. m., beräknas till omkring 9 milj. kr., vilket innebär en ökning med ungefär 1 milj. kr. i förhållande till innevarande budgetår. Vidare föreslås fortsatta stödåtgärder med anledning av internationella överenskommelser om fångstbegränsningar. I propositionen begärs vidare bemyndiganden för regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer att efterge statens rätt på grund av lån och garantiåtaganden på fiskets område.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1975-02-27

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden Sträng, Johansson, Holmqvist, Aspling, Lundkvist, Geijer, Bengtsson, Norling, Löfberg, Carlsson, Feldt, Sigurdsen, Gustafsson, Zachrisson, Leijon

Föredragande: statsrådet Lundkvist

Proposition om stödåtgärder på fiskets område, m. m.

Inledning

Statens jordbruksnämnd har den 9 januari 1975 lagt fram förslag till reglering av priserna på fisk under budgetåret 1975/76, m. m.

Nordostatlantiska fiskerikommissionen, i vilken Sverige deltar, har beslutat ändra formerna för regleringen av sillfisket i Nordsjön och Skagerrak. Fångstbegränsningar har även införts för vissa andra fiskslag än sill.

Slutligen har Sveriges fiskares riksförbund i skrivelse den 14 januari 1975 anhållit om ett anslag av 100 000 kr. ur prisregleringskassan för fisk för verksamheten under år 1975. Efter remiss har yttranden häröver avgetts av jordbruksnämnden och fiskeristyrelsen.

Reglering av priserna på fisk m. m.

Nuvarande ordning

Prisregleringen på *väst- och sydkusten* innebär att prisregleringsföreningen Svensk fisk, ekonomisk förening, fastställer minimipriser på viktigare fiskslag. Härigenom möjliggörs för fiskarna att få ut lägst dessa priser för den fisk, som säljs till konsumtion inom landet eller för export till sådana länder där införsel inte är centraliserad. Den fisk, som inte kan säljas till fastställda minimipriser, övertas av föreningen Svensk fisk. Den övertagna fisken säljs inom landet till djurföda eller till beredning av fiskmjöl och för export till länder med centraliserad

införsel. Föreningen får dessutom — under vissa förutsättningar — avsätta överskottskvantiteter även till andra länder än sådana som har centraliserad införsel till priser som understiger minimipriset. Om särskilda skäl föreligger kan detta också tillfälligtvis ske vid avsättning på den inhemska marknaden. För fisk som har övertagits av föreningen Svensk fisk utbetalas till fiskaren ett garantipris. Vidare lämnas prisutjämningsbidrag och regionalt fraktstöd.

Regleringsåtgärderna på *ostkusten* omfattar strömming, som tas emot av fiskförsäljningsföreningar anslutna till Ostkustfisk, centralförening u. p. a. Föreningarna får själva bestämma priserna på strömming för olika ändamål och avsätta överskotten. Föreningen Svensk fisk beslutar om det prisstöd som utgår som tillskott till de priser, som medlemmarna i fiskförsäljningsföreningarna får ut för strömming som säljs till djurföda eller exporteras. Föreningen Svensk fisk kan också inlösa strömmingsöverskott, som ostkustföreningarna själva inte avser att avsätta. Föreningen kan vidare bestämma att regleringsmedlen används även för åtgärder, som effektiviserar förstahandsmottagningen och avsättningen av strömming, samt för kvalitetsförbättrande åtgärder i samband med marknadsföringen.

För att bestrida kostnaderna för regleringsverksamheten budgetåret 1974/75 får föreningen Svensk fisk från jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk ett belopp av 7,0 milj. kr. Dessutom får föreningen använda de ränteinkomster som under budgetåret uppkommer hos föreningen eller dess konjunkturutjämningsfond. Föreningen kan vid särskilda behov även använda högst en fjärdedel av konjunkturutjämningsfonden för den löpande verksamheten.

Till prisregleringskassan för fisk, som förvaltas av statens jordbruksnämnd, förs prisreglerings- och införselavgifter, särskilda avgifter för strömming samt ränta på innestående medel och — i förekommande fall — vissa fettvaruavgifter.

Prisregleringsavgift tas ut på såväl svenskfångad som importerad saltvattensfisk. På västkusten utgår avgift på flertalet fiskslag. För fisk som ilandförs på sydkusten tas avgift ut på sill, torsk, horngädda, skrubba och rödspätta. I princip utgår avgift inte för fisk som säljs för annat ändamål än förbrukning till människoföda. På svenskfångad fisk utgår avgiften med 3 % av inköpspriset — lägst minimipriset — och på importerad fisk med belopp som motsvarar denna avgift. För saltad, sockersaltad eller kryddad sill som importeras eller bereds ombord på svensk fiskebåt är dock avgiften 0,2 % av inköpsvärdet. Avgiften erläggs av förstahandsköpare resp. importörer. Vid viss import av filead färsk, kyld eller fryst torsk, kolja, gråsej, vitling eller kungsfisk utgår dessutom införselavgift. Avgifterna tas ut med stöd av lagen (1974: 226) om prisreglering på fiskets område.

På ostkusten utgår ingen statlig avgift, men enligt grunderna för

prisregleringen på strömming inbetalas särskilda avgifter till jordbruksnämndens prisregleringskassa av medlemmarna i de fiskförsäljningsföreningar som är anslutna till centralföreningen Ostkustfisk. Denna avgift utgår med 4 öre/kg för strömming som av fiskförsäljningsföreningarna tas emot direkt av fiskare och säljs till färskkonsumtion och rökning och med 2 öre/kg för strömming som avsätts till andra ändamål som inte är att beteckna som överskottsändamål.

Budgetåret 1973/74 uppgick prisregleringskassans inkomster till 7,4 milj. kr. Av detta belopp svarade prisreglerings- och införselavgifter för 5,5 milj. kr., strömmingsavgifter för 0,45 milj. kr. och ränteinkomster på medel som innestår i kassan för 1,5 milj. kr. Några fettvaruavgifter har under året ej överförts till prisregleringskassan. Utbetalningarna från kassan uppgick sammanlagt till 7,6 milj. kr. Därav har till föreningen Svensk fisk utbetalats 6,3 milj. kr. Till särskilda stödåtgärder med anledning av sillfiskestoppet har utgått 0,9 milj. kr. och till Sveriges fiskares riksförbund 0,1 milj. kr. Behållningen i prisregleringskassan för fisk uppgick den 30 juni 1974 till 23,9 milj. kr.

Budgetåret 1973/74 förfogade föreningen Svensk fisk för den löpande verksamheten över sammanlagt drygt 7,5 milj. kr. Från prisregleringskassan för fisk tillfördes föreningen 6,3 milj. kr., varav 1,1 milj. kr. avsåg strömmingsregleringen på ostkusten, medan ränteinkomsterna på föreningens egna medel uppgick till 1,2 milj. kr. Föreningen har för prisregleringsåtgärder m. m. tagit i anspråk inemot 5,7 milj. kr., varav 1,6 milj. kr. för strömmingsregleringen och 0,6 milj. kr. för avsättningsfrämjande åtgärder och upplysningsverksamhet. Överskottet på 1,9 milj. kr. överfördes till föreningens konjunkturutjämningsfond, som vid verksamhetsårets slut visade en behållning på 19,8 milj. kr.

Statens jordbruksnämnd

Efter överläggningar med fiskets förhandlingsdelegation har jordbruksnämnden lagt fram förslag beträffande regleringen av priserna på fisk under budgetåret 1975/76, m. m.

Jordbruksnämnden anför att fiskets förhandlingsdelegation vid överläggningarna föreslagit att föreningen Svensk fisk för finansieringen av den löpande verksamheten från prisregleringskassan skall erhålla 7,5 milj. kr. Detta innebär att beloppet jämfört med innevarande budgetår höjs med 0,5 milj. kr. Föreningen skall enligt delegationens förslag liksom tidigare för verksamheten få använda räntor på egna och konjunkturutjämningsfondens medel, vilka beräknas till omkring 1,5 milj. kr. Förslaget har motiverats med behovet av ökade insatser för upplysningsverksamhet. Delegationen har således ansett att ett medelsbehov av 9 milj. kr. föreligger för budgetåret 1975/76.

Mot bakgrunden av bl. a. medelsåtgången under det senaste budgetåret är enligt jordbruksnämndens mening ett jämfört med innevarande

budgetår oförändrat belopp — 7 milj. kr. utöver räntor — fullt tillräckligt för föreningens verksamhet budgetåret 1975/76. Nämnden har dock inte velat motsätta sig att det belopp som fiskets förhandlingsdelegation föreslagit ställs till föreningen Svensk fisks förfogande. Nämnden föreslår således att 7,5 milj. kr. tillförs föreningen från prisregleringskassan för finansieringen av den löpande verksamheten under budgetåret 1975/76. Nämnden förutsätter därvid att prisregleringsverksamheten bedrivs i enlighet med meddelade direktiv och inte påverkas av att medelstillgången överstiger behovet. Till den del beloppet inte behöver tas i anspråk under regleringsåret överförs det till föreningens konjunkturutjämningsfond och finns då alltjämt kvar för prisreglering under kommande år. Föreningen bör enligt nämnden liksom tidigare få använda de ränteinkomster som uppkommer hos föreningen och dess konjunkturutjämningsfond och vilka kan beräknas till 1,5 milj. kr.

De medel som föreslås för den löpande verksamheten är avsedda att täcka såväl kostnaderna för den egentliga prisregleringsverksamheten som föreningens utgifter under budgetåret för marknadsfrämjande åtgärder och upplysningsverksamhet.

Jordbruksnämnden erinrar om att föreningen Svensk fisk vid särskilda behov kan disponera intill en fjärdedel av konjunkturutjämningsfonden för den löpande verksamheten.

Jordbruksnämndens konsumentdelegation har fått del av förslaget och lämnat detsamma utan erinran.

De allmänna riktlinjer för prisregleringarna som fastställts av statsmakterna förutsätts gälla oförändrade under budgetåret 1975/76. De särskilda avgifterna för strömming på ostkusten bör enligt nämnden — liksom hittills — inbetalas till prisregleringskassan för fisk av medlemmarna i de fiskförsäljningsföreningar, vilka är anslutna till centralföreningen Ostkustfisk. Jordbruksnämnden föreslår att den skall ha befogenhet att ändra regleringarna så att systemen ytterligare samordnas, om detta skulle anses önskvärt.

I likhet med vad som gällt de senaste åren föreslår jordbruksnämnden att till prisregleringskassan för fisk får överföras högst 1 milj. kr. av de fettvaruavgifter, som utgår vid härdning av sillolja av inhemskt ursprung, med avdrag för vad som kan beräknas restitueras vid export.

Nämnden hemställer om bemyndigande att under budgetåret 1975/76 ta upp regleringsavgifter på fisk i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder som nu tillämpas och att i enlighet med vad som föreslagits besluta om att utbetala medel ur prisregleringskassan för att bestrida kostnaderna för fiskprisregleringen.

Jordbruksnämnden erinrar om att Kungl. Maj:t den 7 juni 1974 bemyndigat nämnden att fr. o. m. den 1 juli 1974 t. v. för varor av de slag som anges i bilagan till lagen om prisreglering på fiskets område tillämpa licenstvång vid in- och utförsel. Vidare har jordbruksnämnden

bemyndigats att från nämnda dag tills vidare medge föreningen Svensk fisk rätt att på villkor som jordbruksnämnden bestämmer ensam föra ut varor av de slag som anges i bilagan till lagen till länder med centraliserad import. Nämnden erinrar också om att importminimipriser enligt Kungl. Maj:ts beslut den 19 december 1969 gäller vid införsel av fryst filead torsk och kolja. I enlighet med hittills gällande grunder bör enligt nämnden importen av fisk — inom ramen för gällande internationella bindningar — regleras i den omfattning, som är nödvändig för att upprätthålla prisregleringssystemet.

Jordbruksnämnden anger att kostnaderna för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver under budgetåret 1973/74 med 16 000 kr. översteg inflytande avgifter för kontrollen. Detta underskott täcktes med medel från prisregleringskassan för fisk. Nämnden anser att tillskott av prisregleringsmedel för att täcka kostnaderna för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver behövs även i fortsättningen och hemställer om bemyndigande att även under budgetåret 1975/76 få använda erforderligt belopp för detta ändamål från prisregleringskassan.

Nordostatlantiska fiskerikonventionen

I enlighet med rekommendationer av Nordostatlantiska fiskerikommissionen, i vilken bl. a. Sverige deltar, har inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikonventionen sillfiske i Nordsjön och Skagerrak förbjudits under vissa perioder åren 1971—1974. Genom dessa fredningstider avsåg man att uppnå ett solidariskt skydd av det allt mindre sillbeståndet. Under fredningstiderna har dock medgetts ett begränsat sillfiske för konsumtionsändamål.

Under perioden den 1 juli 1974—den 30 juni 1975 regleras sillfisket inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikonventionen genom att den totala tillåtna fångstmängden i Nordsjön och Skagerrak under denna tid begränsas till 488 000 ton. Av denna kvantitet tilldelas de deltagande staterna kvoter, varvid den svenska kvoten uppgår till 43 000 ton. Avsikten är att en motsvarande fångstbegränsning skall tillämpas efter den 1 juli 1975.

I november 1974 beslöt kommissionen att under kalenderåret 1975 även begränsa fångsterna av torsk, kolja och vitling i Nordsjön. De högsta totala fångstmängderna år 1975 fastställdes härvid till 236 000 ton torsk, 275 000 ton kolja och 189 000 ton vitling, varvid de svenska kvoterna är 8 800 ton torsk, 6 200 ton kolja och 1 900 ton vitling. Varje land får överskrida kvoterna för de enskilda fiskslagen med 500 ton eller 10 %. Den sammanlagda kvoten av ifrågavarande fiskslag får dock inte överskridas.

Även för fisket efter äkta tunga och rödspätta i Nordsjön och vissa andra områden infördes fångstbegränsningar för år 1975. För dessa

fiskslag har Sverige inte tilldelats någon särskild kvot. I Nordsjön, Skagerrak och Kattegatt gäller under första halvåret 1975 kvotering av fångsterna av makrill för industriella ändamål. Den svenska kvoten under denna period uppgår till 4 800 ton.

Fiskerikonventionen för Östersjön

Sverige har ratificerat en konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten. För att leda samarbetet har i enlighet med konventionen bildats en särskild fiskerikommission. Vid kommissionens första sammanträde i oktober 1974 antogs bl. a. en rekommendation om fiskeregler för konventionsområdet. Fiskereglerna avses träda i kraft den 1 juli 1975.

Vid kommissionsmötet kunde emellertid inte enighet uppnås beträffande regler för fångst av sill och skarpsill. Kommissionen beslöt att hos Internationella havsforskningsrådet (ICES) begära ytterligare underlag för överväganden angående skyddet för bl. a. sill- och skarpsillbeståndet i Östersjön.

Föredraganden

Statens jordbruksnämnd har efter överläggningar med fiskets förhandlingsdelegation lagt fram förslag om reglering av priserna på fisk för nästa budgetår. Nämndens konsumentdelegation har lämnat förslaget utan erinran. Jag ansluter mig till nämndens förslag. Prisregleringen på fiskets område liksom regleringen av importen och exporten bör således under budgetåret 1975/76 ske i huvudsak på samma sätt som under innevarande budgetår. Föreningen Svensk fisk bör för den löpande verksamheten budgetåret 1975/76 tillföras 7,5 milj. kr. från prisregleringskassan för fisk och för denna verksamhet vidare få använda de ränteinkomster som under detta år uppkommer hos föreningen eller dess konjunkturutjämningsfond. De medel som anslås för den löpande verksamheten bör föreningen även få använda för marknadsfrämjande åtgärder och upplysningsverksamhet. Föreningen Svensk fisk bör med uppmärksamhet följa den internationella utvecklingen på fiskets område. Skulle störningar i marknadsförhållandena uppstå, bör föreningen inom ramen för sina direktiv kunna lämna det stöd som behövs. Jag erinrar om att föreningen enligt de grunder som riksdagen tidigare har fastställt har möjlighet att vid särskilda behov använda högst en fjärdedel av behållningen i konjunkturutjämningsfonden för den löpande verksamheten.

På väst- och sydkusten innebär prisregleringen bl. a. att föreningen Svensk fisk på viktigare fiskslag fastställer minimipriser, som gäller vid försäljning till konsumtion inom landet och vid export till länder där införsel inte är centraliserad. Den fisk, som inte kan säljas till lägst

minimipris, övertas av Svensk fisk till garantipris. Minimipriset bör normalt överstiga garantipriset. Föreningen bör dock ha möjlighet att påverka marknadsutvecklingen genom att i vissa fall fastställa ett minimipris som understiger garantipriset. Prisregleringen på ostkusten bör budgetåret 1975/76 ske enligt samma grunder som gäller för innevarande budgetår. I enlighet med jordbruksnämndens förslag bör dock sådana ändringar i regleringarna få vidtas som krävs för att samordna regleringssystemen på ostkusten samt väst- och sydkusten.

Statens kostnader för prisregleringen bör liksom hittills täckas av medel som flyter in i prisregleringskassan för fisk. Jag avser att senare föreslå regeringen att bemyndiga jordbruksnämnden att ta upp prisregleringsavgifter under budgetåret 1975/76 i den omfattning och i den ordning som gäller innevarande år. På ostkusten bör, i enlighet med nämndens förslag, särskilda avgifter liksom hittills inbetalas till prisregleringskassan för fisk av medlemmarna i de fiskförsäljningsföreningar, som är anslutna till centralföreningen Ostkustfisk. Till prisregleringskassan för fisk bör vidare liksom föregående budgetår föras över högst 1 milj. kr. av de fettvaruavgifter som utgår vid härdning av sillolja av inhemsk råvara, med avdrag för vad som kan beräknas restitueras vid export.

För att under budgetåret 1975/76 bestrida kostnaderna för kvalitetskontroll av andra fiskvaror än konserver bör jordbruksnämnden få använda medel från prisregleringskassan för fisk. Medel i prisregleringskassan för fisk bör även under nästa budgetår få användas för andra ändamål än vad som förut angetts, om regeringen anser det påkallat vid akuta svårigheter inom fisket.

Sveriges fiskares riksförbund har hemställt om 100 000 kr. ur prisregleringskassan för fisk för sin verksamhet under år 1975. Fiskeristyrelsen och jordbruksnämnden har efter remiss yttrat sig över framställningen. Jag anser att 100 000 kr. ur prisregleringskassan för fisk bör ställas till riksförbundets förfogande under år 1975.

Jag övergår nu till att behandla vissa frågor angående bemyndigande att biträda ackord och eljest efterge statens rätt i samband med vissa låne- och stödärenden på fiskets område.

Riksdagen har bemyndigat regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer att biträda ackord och eljest efterge statens rätt på grund av garantiåtagande för lån avseende dels konsolidering av fiskeföretag, dels åtgärder som är avsedda att höja effektiviteten inom beredningsoch konservindustrin på fiskets område och dels åtgärder som främjar fritidsfisket (prop. 1973: 67, JoU 1973: 21, rskr 1973: 146). Även i fråga om fiskerilån och fiskberedningslån finns ett motsvarande bemyndigande (prop. 1940: 281, SU 1940: 210, rskr 1940: 373). Jag anser att skäl finns att medge eftergift även för fordran som uppkommer på grund av garantiåtagande för lån i samband med investering i fiskeföretag (prop. 1974: 45, JoU 1974: 11, rskr 1974: 175). Jag förordar därför att re-

geringen hemställer hos riksdagen om bemyndigande att efterge statens rätt på grund av ifrågavarande garantiåtaganden. Bemyndigandet bör inbegripa rätt för regeringen att delegera beslutanderätt i eftergiftsfrågor till underlydande myndighet.

I fråga om de särskilda lån som fr. o. m. budgetåret 1964/65 t. o. m. år 1967 utgick till vissa räkfiskare har riksdagen bemyndigat regeringen att om särskilda omständigheter föreligger medge befrielse från återbetalningsskyldighet (prop. 1964: 190, JoU 1964: 30, rskr 1964: 399). Någon möjlighet att delegera beslutanderätt till underlydande myndighet finns däremot inte. Jag vill därför föreslå att regeringen inhämtar riksdagens bemyndigande till sådan delegering.

Jag övergår härefter till att behandla vissa särskilda åtgärder med anledning av internationella fångstbegränsningar. Under de senaste åren har som jag i det föregående nämnt rätt förbud mot sillfiske i Nordsjön och Skagerrak under vissa perioder. Vid arbetslöshet med anledning av sådana förbud utgår f. n. ersättning enligt samma grunder som tillämpas vid övrig arbetslöshet. Kostnaderna härför bestrids med medel från prisregleringskassan för fisk.

Vidare utgår från anslaget Särskilt omställningsstöd till fiskare, m. m. ett särskilt bidrag till fiskeföretag med 150—300 kr. per dag vid stillestånd på grund av fiskeförbudet i Nordsjön och Skagerrak. Såväl ersättningen vid arbetslöshet som det särskilda bidraget administreras av Sveriges fiskares erkända arbetslöshetskassa. Slutligen kan under innevarande budgetår sammanlagt högst 3 milj. kr. från prisregleringskassan lämnas ut som lån till fiskeföretag, som på grund av förbudet mot sillfiske har fått likviditetssvårigheter.

Som jag i det föregående har berört har formerna för fångstbegränsningen inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikonventionen ändrats. I stället för förbud mot sillfiske under vissa perioder tillämpas numera ett kvoteringssystem. Fångstbegränsningarna har även vidgats att omfatta andra fiskslag än sill. Vidare har inom Nordostatlantiska fiskerikommissionen frågan om ytterligare fångstbegränsningar aktualiserats. Även inom ramen för fiskerikonventionen för Östersjön kan fångstbegränsningar komma i fråga.

De åtgärder som nu har vidtagits inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikonventionen är enligt min mening av stor betydelse för att skydda värdefulla fiskbestånd mot överfiskning. Situationen för många fiskbestånd är sådan att skyddsåtgärder i någon form torde bli nödvändiga under lång tid framöver. Det är också ett starkt intresse för svenskt fiske att effektiva internationella åtgärder vidtas för att skydda fiskbestånden. Skyddsåtgärderna kan dock även i fortsättningen medföra svårigheter för de fiskare som har sin utkomst av de fiskevatten som berörs av fångstbegränsningarna. Jag vill därför föreslå att arbetslöshetsersättning samt bidrag vid stillestånd på grund av internationella fångstbegränsningar får utgå även under budgetåret 1975/76 i huvudsak

enligt de grunder som gäller för innevarande budgetår. Stödet bör också kunna utgå om stilleståndet föranleds av fångstbegränsningar av andra fiskslag än sill och även gälla för första halvåret 1975. Stödet bör liksom hittills administreras av Sveriges fiskares erkända arbetslöshetskassa och administrationskostnaderna bestridas med medel från prisregleringskassan för fisk. Den närmare utformningen av stödet bör fastställas av regeringen. Liksom innevarande budgetår bör sammanlagt högst 3 milj. kr. från prisregleringskassan för fisk kunna lämnas ut som lån till fiskeföretag som på grund av internationella fångstbegränsningar har fått likviditetssvårigheter.

Jag vill slutligen nämna att det kan bli nödvändigt att, vid internationella överenskommelser om fångstbegränsningar, fördela de svenska kvoterna mellan de fiskefartyg vilka bedriver sådant fiske som berörs av ifrågavarande restriktioner. I en nyligen framlagd proposition (1975: 29) med förslag till ändringar i lagen (1938: 274) om rätt till jakt och lagen (1950: 596) om rätt till fiske har begärts sådana bemyndiganden som gör det möjligt för regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer att meddela behövliga föreskrifter i ämnet.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. medge att för tiden till utgången av juni 1976 reglering av priserna på fisk m. m. jämte vad därmed hänger samman samt användningen av medel i statens jordbruksnämnds prisregleringskassa för fisk sker enligt de grunder jag har förordat i det föregående,
2. bemyndiga regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer att efterge statens rätt på grund av garantiåtagande för lån i samband med investering i fiskeföretag,
3. bemyndiga regeringen att lämna i uppdrag åt underordnad myndighet att medge befrielse från återbetalningsskyldighet för lån som fr. o. m. budgetåret 1964/65 t. o. m. år 1967 utgick till vissa räkfiskare,
4. medge att stöd i samband med internationella överenskommelser om fångstbegränsningar lämnas enligt de grunder jag har förordat i det föregående.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

KUNGL. BOKTR. STOCKHOLM 1975 750150